

1. Πώς ἐσταυρώθη ὁ Χριστός.

1. Ὁ Χριστός δέν «ἔπαθε νεκροφάνεια», ἐνῶ ἐκοιμᾶτο ἡσυχος στό «κρεβατάκι» Του. Οἱ τελευταῖες Του ἡμέρες ἦσαν ἡμέρες ἀφορήτου ψυχικοῦ καί σωματικοῦ πόνου. Καί τρομερά ἐξαντλητικές. Ἀκόμη καί γιά τόν πιό ρωμαλέο ὄργανισμό.

2. Τίς δυό τελευταῖες ἡμέρες ὁ Ἰησοῦς δέν ἀναπαύθηκε καθόλου, οὔτε γιά μιὰ σιγμή. Καί ψυχολογικά καταπονήθηκε τόσο, ὥστε Τοῦ παρουσιάσθη τό σπανιώτατο φαινόμενο τῆς αἰμαθιδρωσίας. Ἐνῶ προσευχόταν στό Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν «ἐγένετο ἐν ἀγωνίᾳ· καί ἐγένετο ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τήν γῆν» (Λουκ. 22,44). Τό φαινόμενο εἶναι ἰατρικά τεκμηριωμένο, προϋποθέτει ἀσύλληπτο στήν διάνοια ἐσωτερικό πόνο καί ἐπιφέρει ὀλοσχερῆ ἐξάντληση.

3. Ἀκολούθησε ἓνα ἀπίθανης βιαιότητας καί μοχθηρίας διήμερο μαρτύριο (ἐμπυσομοί, ραπίσματα, κολαφίσματα, γρονθοκοπήματα, κ.ἄ.), ἀπό ἀνθρώπους πού μ' αὐτά ἐνόμιζαν «λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ» (Ἰωάν. 16,2). Μέ κορύφωση τό φραγγέλιο.

4. Τό φραγγέλιο ἦταν ἓνα σατανικῆς ἐπινόησης μαστίγιο. Ἀποτελεῖτο ἀπό πολλά λουρίδια πέτσινα στά ἄκρα τῶν ὁποίων εἶχαν προσδεθῆ ἀίχμηρά σιδερένια ἀγγίστρια, πού σέ κάθε χτύπημα κυριολεκτικά ἐξέσχισαν τίς σάρκες τοῦ τιμωρουμένου, σέ βαθμό πού νά φαίνονται τά κόκκαλά του! Ἡ φραγγέλωση ἐγένετο μέ τρόπο πού νά «πιάνη» ὅλη τήν ἔκταση τοῦ σώματος ἀπό τούς ὦμους μέχρι τά γόνατα.

5. Μετά τό φραγγέλιο δέν προσεφέρετο **καμμιά ἀπολύτως ιατρική βοήθεια**. Ἔτσι οἱ συνέπειες τῆς φραγγελώσεως, ὄχι μόνο παρέμεναν, ἀλλά καί ἐπολλαπλασιάζοντο. Γι' αὐτό **στάθηκε ἀδύνατο στόν Χριστό νά βαστάσῃ τόν σταυρό Του**. Καί ἠγγάρευσαν τόν Σίμωνα τόν Κυρηναῖον, ἵνα ἄρῃ αὐτόν (Μαθ. 27,32).

6. Ἐπακολούθησε ἡ **σταύρωση** τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ **κατά τό ρωμαϊκό σύστημα**: δηλ. τόν ἐκάρφωσαν σέ σταυρό σχήματος + (Οἱ σταυροὶ τῶν ρωμαίων ἦσαν συνήθως σχήματος T ḥ + ḥ X). **Οἱ Πέρσες ἐκρεμοῦσαν τοὺς καταδίκους δεμένους ἀπὸ τὰ χέρια σέ ἓνα σταυρό, πού ἦταν ἓνας ἀπλὸς στύλος**. Ἔχει σήμερα διαπιστωθῆ ὅτι τὰ καρφιά στά χέρια τοῦ καταδίκου ἐνεπηγνύοντο στόν καρπό καί ὄχι στήν παλάμη, ὥστε ἄντεχαν νά βαστάζουν τό βᾶρος τοῦ ἐσταυρωμένου, χωρὶς νά σπάζουν τὰ κόκκαλά του.

2. Πῶς ἀπέθανε ὁ Χριστός στόν Σταυρό.

1. Παίρνομε γιά ὁδηγό τόν **καθηγητὴ Σπ. Μακρῆ^{13α}**. **Γράφει:**

13α. Σπυρ. Μακρῆ, καθηγητοῦ Ἀναισθησιολογίας, Ἰατρικὴ Σχολή, Πανεπ. Θεσσαλονίκης: Ἡ Ἐπιστήμη μπροστά στήν Σταύρωση καί τὴν Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Θεσσαλονίκη 1981. Ἄλλες σχετικὲς μελέτες:

— D. Edwards, M.D.: W.J. Gabel, M. Div.; F.E. Hosmer, M.S.AMI, On the physical death of Jesus Christ, JAMA vol. 255, 11; 1988, March 21.

— S.M. Tenney, On death by crucifixion. Annotations 286. vol. 68,2 (August 1964).

— N.P. De Pasquale, M.D.; G.E. Burch, M.D. On death by crucifixion. Annotations 435, vol. 66,3 (Sept. 1962).

«Τό ἄν ὁ Χριστός ἀπέθανε ἀπάνω στό σταυρό εἶναι θέμα πού ἔχει ἀπόλυτη συνάφεια μέ τὴν ἐπιστήμη τῆς ἱατρικῆς. Γιατί αὐτὴ μελετᾷ τὴν φύση καί τὶς συνέπειες ὄλων τῶν σωματικῶν κακώσεων πού ἐπιφέρουν τὴν βαθμιαία κατάρρευση τῶν ζωτικῶν λειτουργιῶν τοῦ σώματος, καί αὐτὴ διαπιστώνει, ἂν ἔκῃ ἐπέλθει ὁ θάνατος.

Ἀξίζει, λοιπόν, πρῶτα ἀπὸ ὅλα νά ἐπισημανθῆ τό ὅτι: **γιὰ πρώτη φορά στήν ἱστορία ἀμφισβητήθηκε, ἂν ὁ Χριστός εἶχε πεθάνει ἐπάνω στόν Σταυρό κατά τόν 17ο αἰῶνα**. Καί αὐτό γιατί τότε, τοῦλάχιστον στήν Εὐρώπη, **δέν ὑπῆρχαν πιά ἄνθρωποι**, πού νά εἶχαν κατά κάποιο τρόπο ἀποκτήσει κάποια - **ἔστω καί ἐλάχιστη** - ἐμπειρία γιά τό πῶς πέθαινε ὁ καταδίκος στόν Σταυρό. Ἔτσι φαντάστηκαν, ὅτι **ὁ θάνατος ἐπῆρχετο ἀπὸ αἱμορραγία**, ἀπὸ ἀπώλεια αἵματος καί δυνάμεων.

Μά σήμερα εἶναι πιά γνωστό καί **τεκμηριωμένο ἱατρικά**, ὅτι ὁ θάνατος στόν Σταυρό ἐπῆρχετο **ἀπὸ ἀσφυξία**.

2. Αὐτό ἐτεκμηριώθη ὡς ἑξῆς:

α. Κατά τὴν διάρκεια τοῦ Α΄ Παγκοσμίου πολέμου (1914-1918) οἱ Γερμανοὶ ἔκαναν χρῆση μιᾶς πειθαρχικῆς ποινῆς, πού τὴν ὠνόμαζαν **Aufbinden** (= **ἀνάρτηση**). Ἔδεναν καί ἐκρεμοῦσαν τόν κατάδικο σέ ἓνα στυλό ἀπὸ τὰ χέρια, ὥστε νά μὴν πατοῦν τὰ πόδια του στήν γῆ.

β. Στὴν θέση αὐτή, τό βᾶρος τοῦ σώματος τραβοῦσε ὁλόκληρο τόν ἄνθρωπο **πρὸς τὰ κάτω**. **Ἐσφίγγετο τόσο πολὺ τό σπῆθος, ὥστε νά διακόπτεται ἡ λειτουργία**

τῆς ἀναπνοῆς. Γιά νά ἀποκαταστήσῃ τήν ἀναπνοή του ὁ κατάδικος ἔπρεπε - ἐντεινώντας ὅλες τίς δυνάμεις τῶν βραχιόνων - νά ἀνυψωθῆ τόσο, ὥστε νά ἐλευθερωθῆ τοῦλάχιστον ἡ λειτουργία τῶν πνευμόνων. Στήν προσπάθειά του νά κρατηθῆ ὅσο τό δυνατόν μακρότερο χρονικό διάστημα ἀνυψωμένος, **κατέβαλλε τόση προσπάθεια, ὥστε ἀπό τήν ἐξάντληση ἔρρεε ποταμνδόν ἀπό ὄλο του τό σῶμα ἰδρώτας.** Κάτω ἀπό τά πόδια τῶν «ἀναρτημένων» ἐδημιουργεῖτο **μιά κατά κυριολεξία λίμνη ἀπό ἰδρώτα!**

γ. Ἡ μελέτη τῶν περιστατικῶν καί συμπτωμάτων, κάτω ἀπό τά ὁποῖα ἀπέθνησκαν οἱ «ἀναρτημένοι», ὠδήγησε τούς ἰατρούς στά ἐξῆς συμπεράσματα:

- Ἀκόμη καί στήν περίπτωση πού ὁ «ἀναρτημένος» εἶχε ὑπεράνθρωπη δύναμη καί εἶχε ἐπιδείξει ἀνάλογες ἀθλητικές ἐπιδόσεις, οἱ δυνάμεις του ἐξηντλοῦντο πολύ γρήγορα.

- Οἱ κινήσεις πού χρειάζονται γιά νά ἀνυψωθῆ τό κορμί τοῦ σταυρωμένου γιά νά μπορέσῃ νά ἀναπνεύσῃ ἀπέβαιναν ὄλο καί πιό ἐξαντλητικές καί ἐπώδυνες.

- Τελικά ὁ κατάδικος δέν κατόρθωνε νά ἀνυψωθῆ, ὅσο ἀπαιτεῖτο γιά τήν ἀναπνοή, καί ἔτσι μετά 3-6 λεπτά ἐπήρχετο θάνατος ἀπό ἀσφυξία.

- Τό κάρφωμα στόν σταυρό ἔκανε τό μαρτύριο ὀλίγο πιό ὀδυνηρό στήν ἀρχή· ἀλλά ἐπέφερε σέ ποῖο σύντομο χρόνο τήν πλήρη ἐξάντληση καί ἄρα τόν θάνατο. Ἀπό αὐτό συμπεραίνομε, ὅτι **τό κάρφωμα στόν σταυρό (πού ἐφάρμοζαν οἱ Ρωμαῖοι) ἦταν φιλανθρωπότερη μορφή σταυρώσεως ἀπό τήν πρόσδεση στόν**

σταυρό (πού ἐφάρμοζαν οἱ Πέρσες καί οἱ Γερμανοί).

δ. Οἱ Ρωμαῖοι ἐθεωροῦσαν τήν σταύρωση σάν **τό πιό ἀπάνθρωπο καί φρικῶδες μέσο ἐκτελέσεως** (De-
terrimum et crudelissimum supplicium).

3. Ὁ Χριστός ἐξ αἰτίας τῆς ἐξάντλησός Του, πού εἶχε προηγηθῆ, ἔμεινε στόν σταυρό μόνο τρεῖς ὥρες. Τό χρονικό αὐτό διάστημα ἦταν ἀσυνήθιστα μικρό. Καί ἔκαμε τόν ἡγεμόνα Πόντιο Πιλάτο νά ἀπορῆ, πῶς ὁ Χριστός εἶχε τόσο γρήγορα πεθάνει (Μαρκ. 15,44)! Αὐτή εἶναι ἡ ἐξήγηση πού μᾶς δίνει ἡ **ιατρική ἐπιστήμη.** Ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε ἀπό **ἀσφυξία.** Μά ἐπειδή ὁ Ἰδιος τό ἠθέλησε.

- **Σήμερα δέν ὑπάρχει πιά ἱατρικά καμμιά ἀμφιβολία, ὅτι οἱ κατάδικοι στόν σταυρό ἀπέθνησκαν ἀπό ἀσφυξία.**

- Ἐχει τεκμηριωθῆ ἱατρικά, ὅτι καί μετά ἀπό ἐξάντληση καί λιποθυμία, ὁ ἀπό ἀσφυξία θάνατος δέν ἀνακόπτεται.

- Οἱ σταυρωμένοι πέθαιναν ἀπό ἀσφυξία. Σέ ὅλες ἀνεξαιρέτως τίς περιπτώσεις.

3. Πῶς ἐπιστοποιήθη ὅτι ὁ Χριστός εἶχε **πράγματι πεθάνει στόν Σταυρό.**

Ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ στόν Σταυρό **ἐπιστοποιήθη.** Καί μάλιστα **μέ ἱατρικά ἔγκυρο τρόπο.** Ἴδου πῶς:

1. Οἱ Ρωμαῖοι λεγεωνάριοι (= στρατιῶτες), ἐπαγγελματίες σκληρῶν τιμωριῶν, ἤξεραν πότε ἕνας τιμωρμένος εἶναι λιποθυμισμένος καί πότε πραγματικά πεθάνετος. Παρακολουθοῦσαν ἄγρυπνα τήν καλή ἐκτέλεση

των ποινών. Γιατί ο νόμος ὠριζε σαφῶς, ὅτι ἂν ὁ ἀρμόδιος στρατιώτης ἐπιστοποιοῦσε θάνατο πού δέν εἶχε ἐπέλθει πράγματι, καταδικαζόταν σέ σταύρωση, λόγω κακῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντός του.

2. Ὄταν οἱ στρατιῶτες εἶχαν κάποιο λόγο νά τελειώνουν γρήγορα μέ τίς ἐκτελέσεις αὐτές, **χτυποῦσαν τά σκέλη τῶν καταδικασμένων μέ ἓνα σιδερένιο λιοστό** καί τούς ἐτσάκιζαν τά ὀστά τῶν μηρῶν καί τῶν κνημῶν. Μετά ἀπό αὐτό ὁ σταυρωμένος παρέλυε ἐντελῶς καί ὁ ἀπό ἀσφυξία θάνατος ἐπακολουθοῦσε σέ ἐλάχιστα λεπτά. Ἡ μέθοδος αὐτή (ἐπισπεύσεως τοῦ θανάτου!) ἐφαρμόσθηκε στους δύο ληστές, πού εἶχαν σταυρωθῆ μαζί μέ τόν Κύριο.

3. Προκειμένου περί τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ἀρμόδιος στρατιώτης θέλοντας νά πεισθῆ, ὅτι εἶχε πράγματι πεθάνει, «**λόγη πίν πλευράν αὐτοῦ ἔνυξε· καί εὐθέως ἐξῆλθε αἷμα καί ὕδωρ**». Ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης πού ἔτυχε νά εἶναι τότε κοντά στόν Σταυρό, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι αὐτό τό εἶδε μέ τά μάτια του. «**Καί ὁ ἑωρακῶς μεμαρτύρηκε· καί ἀληθινή ἐστίν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ**» (Ἰωάν. 19,35).

Σήμερα εἶναι ἰατρικά βέβαιο, ὅτι:

- τό Αἷμα καί τό Ὑδωρ εἶναι ἓνα ὑγρό πού δημιουργεῖται στόν κῶρο τοῦ ἄνω διαφράγματος λίγη ὥρα μετά τόν βιολογικό θάνατο τοῦ ἀνθρώπου. Συνεπῶς ἡ ἐκροή τοῦ ὑγροῦ αὐτοῦ μαρτυρεῖ ὅτι ὁ βιολογικός θάνατος τοῦ Ἰησοῦ εἶχε ἐπέλθει.

- ἀπό τήν πληγή αὐτή ἐμπήκε στόν κῶρο τοῦ ἄνω διαφράγματος ἀτμοσφαιρικός ἀέρας, πού, ὅταν περάσῃ ἐκεῖ ἐπιφέρει ἀκαριαῖα τόν θάνατο (πνευμονοθώρακας).

δ. Συμπέρασμα

Μετά ἀπό αὐτά, κάθε κουβέντα γιά νεκροφάνεια τοῦ Ἰησοῦ δέν εἶναι παρά **ἀντιεπιστημονικές φλυαρίες**.

Ὅμως τό βιβλίο αὐτό τοῦ Βεντουρίνι ἐπραγματοποίησε **πολλές ἐκδόσεις!** Τό ἐδιάβασαν ἑκατοντάδες χιλιάδες ἄνθρωποι! Καί τούς διέλυσε πνευματικά!

